

Nowa Rada Geologiczna

Decyzją ministra środowiska Jana Szyszko w dniu 5 kwietnia 2006 r. w skład Rady Geologicznej zostały powołane następujące osoby:

- ❑ prof. dr hab. Janusz Roman JANECZEK;
(przewodniczący)
- ❑ dr Kamilla OLEJNICZAK;
- ❑ prof. dr hab. Tadeusz PERYT;
- ❑ prof. dr hab. inż. Andrzej SZCZEPAŃSKI;
(zastępcy przewodniczącego)
- ❑ dr Henryk Jacek JEZIEŃSKI;
(sekretarz rady)
- ❑ dr hab. Paweł ALEKSANDROWSKI;
- ❑ dr Sławomir ANUSZ;
- ❑ Wojciech BRADECKI;
- ❑ Andrzej BUDZYK;

Prof. dr hab. Janusz JANECZEK

Studia geologiczne ukończył na Wydziale Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Wrocławskiego w 1976 r. Tam uzyskał stopień doktora nauk przyrodniczych (1983) i doktora habilitowanego nauk o Ziemi (1993). W 1999 r. otrzymał tytuł profesora. W latach 1976–1984 był związany z Instytutem Nauk Geologicznych Uniwersytetu Wrocławskiego, a od 1985 r. jest zatrudniony na Wydziale Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego.

Jest kierownikiem Katedry Geochemii, Mineralogii i Petrografii na tym wydziale. W latach 1999–2002 był prorektorem, a od 2002 r. jest rektorem Uniwersytetu Śląskiego. Przebywał na stypendiach: British Council na Uniwersytecie w Manchester (Anglia), Fulbrighta na Uniwersytecie Nowy Meksyk (USA) oraz Japanese Association for the Promotion of Science na Uniwersytecie Hiroszima (Japonia). Zajmował się mineralogią pegmatytów z masywu granitoidowego Strzegom–Sobótka. Za rozprawę doktorską z tego zakresu PAN przyznała mu w 1986 r. Nagrodę Naukową im. Ignacego Domeyki. W kadencjach 1998–2002 był prezesem Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Mineralogicznego. Jego zainteresowania badawcze koncentrują się obecnie na mineralogii i geochemii tak zwanych naturalnych analogów wypalonego paliwa jądrowego i geologicznych składowisk odpadów promieniotwórczych, a także na mineralogii pyłów atmosferycznych. Był członkiem dwóch międzynarodowych zespołów badawczych zajmujących się największym na świecie złożem uranu Cigar Lake w Kanadzie i naturalnymi reaktorami jądrowymi. Z racji zajmowania się geologicznymi aspektami składowania odpadów promieniotwórczych był członkiem komisji wspierającej realizację strategicznego programu rządowego *Gospodarka odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym*, a także radcą prezesa Państwowej Agencji Atomistyki. Jest autorem lub współautorem 71 artykułów naukowych.

- ❑ Michał GIENKA;
- ❑ prof. dr hab. Aleksander GUTERCH;
- ❑ Aleksander KABZIŃSKI;
- ❑ Kajetan LIPIŃSKI;
- ❑ prof. dr hab. Stanisław LORENC;
- ❑ Mirosław MALISZEWSKI;
- ❑ prof. dr hab. inż. Jacek MATYSZKIEWICZ;
- ❑ Mateusz MROZ;
- ❑ prof. dr hab. Michał SACHANBIŃSKI;
- ❑ Janusz SWADOWSKI;
- ❑ prof. dr hab. Jan ŚRODOŃ;
- ❑ dr Michał Marcin ŻYWIECKI.

Protokoły z posiedzeń Rady Geologicznej umieszczone są na stronie internetowej Departamentu Geologii Ministerstwa Środowiska www.mos.gov.pl/dg

Dr Kamilla OLEJNICZAK

W roku 1992 ukończyła Liceum Ekonomiczne we Wschowie, uzyskując tytuł technika ekonomisty o specjalności administracja państwowa. Następnie rozpoczęła dzienne studia na Wydziale Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Wrocławskiego na kierunku geologia. W 1998 r. obroniła pracę magisterską pt. *Petrografia skał krystalicznych okolic Paczkowa*. W 2002 r., na podstawie pracy pt. *Petrologia amfibolitów*

północnej części masywu Jesenika, uzyskała stopień doktora nauk o Ziemi. W 2003 r. ukończyła podyplomowe studia z zakresu prawa ochrony środowiska na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego. Doświadczenie zawodowe zdobyła podczas pracy jako geolog powiatowy (Wschowa). Obecnie jest pracownikiem PiG. Zajmuje się zagadnieniami z zakresu *Prawa geologicznego i górniczego* oraz *Prawa ochrony środowiska*.

Prof. dr hab. Tadeusz PERYT

Absolwent Wydziału Geologii Uniwersytetu Warszawskiego (1972). Sedymentolog, zajmuje się głównie zagadnieniami sedymentacji i diagenety utworów węglanowych i ewaporatowych oraz badaniami związanymi z poszukiwaniem i genezą złóż węglowodorów i surowców chemicznych w utworach permu i neogenu. Profesor w Państwowym Instytucie Geologicznym (od 1992), członek zagraniczny Narodowej Akademii Nauk Ukrainy (2000) oraz Ukrainkiej Akademii Ropy i Gazu (1998), wiceprezes Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Geologicznego (od 1999), w latach 1991–2000 redaktor naczelny *Przeglądu Geologicznego*. Członek Rady Geologicznej od 1993 r.

Ciąg dalszy na str. 467

Nowa Rada Geologiczna (cd. ze str. 458)

Prof. dr hab. inż. **Andrzej SZCZEPAŃSKI**

Urodzony w 1941 r. Jest profesorem zwyczajnym w Zakładzie Hydrogeologii i Geologii Inżynierskiej Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Autor ponad 190 prac publikowanych i ponad 550 opracowań badawczych, aplikacyjnych, ocen i ekspertyz. Od 1993 r. przewodniczący lub wiceprzewodniczący Komisji Zagrożeń Wodnych WUG, członek KDH (od 1984), członek Komitetu Gospodarki Wodnej PAN (od 1999) i Komitetu Gospodarki Surowcami Mineralnymi PAN (od 2003). Członek Państwowej Rady Ochrony Środowiska (od 1996, a od 2001 — zastępca przewodniczącego). Członek Krajowej Rady Gospodarki Wodnej od jej powołania (2002) i wiceprzewodniczący Rady Geologicznej w kolejnych kadencjach (od 1998). Od 2000 r. członek KBN i aktualnie Rady Nauki — przewodniczący Zespołu Nauk Technicznych: ZR-5 Komisji Badań na rzecz Rozwoju Nauki.

Dr **Henryk Jacek JEZIERSKI**

Hydrogeolog — absolwent Wydziału Geologii Uniwersytetu Warszawskiego. W latach 1980–1991 pracownik Zakładu Hydrogeologii Państwowego Instytutu Geologicznego. Od 1991 r. do dzisiaj dyrektor Departamentu Geologii w Ministerstwie Środowiska. Członek i sekretarz Rady Geologicznej od 1993 r.

Dr hab. **Paweł ALEKSANDROWSKI**

Ukończył studia geologiczne na Uniwersytecie Wrocławskim, a następnie studia doktoranckie w Instytucie Nauk Geologicznych PAN w Krakowie. Od 1982 r. jest pracownikiem naukowym Instytutu Nauk Geologicznych Uniwersytetu Wrocławskiego. Obecnie pełni funkcję kierownika Zakładu Geologii Strukturalnej i Kartografii Geologicznej. Specjalizuje się w zagadnieniach geologii strukturalnej, tektoniki i geologii regionalnej. Prowadził badania naukowe nad tektoniką fałdowo-nasuwczą Karpat, metodami analizy uskoków i współczesnymi polami naprężeń tektonicznych w skorupie ziemskiej, a także nad syntezą tektoniczną Sudeców jako części pasma waryscyjskiego Europy oraz nad przemieszczeniami przesuwczymi wzdłuż sudeckich granic terranów. Swoje doświadczenie badawcze poszerzał na

stażach i stypendiach naukowych, m.in. na uniwersytetach w Oksfordzie, Rennes i Grenoble. Pracował jako geolog strukturalny w Norwegii, wykonując opracowania złożowe dla firm naftowych prowadzących poszukiwania i eksploatację węglowodorów na szelfach mórz Północnego, Norweskiego i Barentsa. Obecnie współpracuje z polskim przemysłem naftowym. Na Uniwersytecie Wrocławskim prowadzi zajęcia dydaktyczne z tektoniki, geologii strukturalnej i kartografii geologicznej.

Dr inż. **Sławomir ANUSZ**

Urodzony w 1950 r. w Warszawie. Absolwent Wydziału Ekonomiczno-Rolniczego Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego (1973). W 1984 r. obronił pracę doktorską pt. *Gospodarka Państwowym Funduszem Ziemi w gminie Latowicz*. Od 1973 r. pracuje w Instytucie Gospodarki Przestrzennej i Mieszkalnictwa w Warszawie. Od 1995 r. jest członkiem Rady Naukowej IGPM. W latach 1995–1996 pełnił funkcję sekretarza naukowego Instytutu Gospodarki Przestrzennej i Mieszkalnictwa, a obecnie jest jego kierownikiem. Zajmuje się m.in. planowaniem przestrzennym obszarów wiejskich i ekonomiką rolnictwa oraz założeniami metodycznymi planowania gmin i województw. Ostatnio organizuje i opracowuje monitoring planowania przestrzennego w gminach.

Wojciech BRADECKI

Urodził się w 1947 r. w Zabrze. W 1970 r. ukończył studia na Wydziale Górniczym Politechniki Śląskiej w Gliwicach i otrzymał tytuł magistra inżyniera górnika. W tym samym roku rozpoczął pracę pod ziemią w KWK *Sośnica*, w której przeszedł kolejne szczeble zawodowe aż do stanowiska naczelnego inżyniera, I zastępcy dyrektora kopalni i kierownika ruchu zakładu górnictwa. W 1990 r. podjął pracę w Wyższym Urzędzie Górniczym na stanowisku doradcy prezesa, a 30 listopada tegoż roku został powołany na stanowisko wiceprezesa WUG. W 1996 r. przeszedł do pracy w spółce *Węglokoks*. W latach 1996–1998 jako dyrektor spółki *Węglokoks-Danmark* przebywał na placówce zagranicznej w Kopenhadze. W 1998 r. został powołany przez premiera na stanowisko prezesa Wyższego Urzędu Górniczego. Jest przewodniczącym Polskiego Komitetu Organizacyjnego Światowego Kongresu Górniczego i członkiem Międzynarodowego Komitetu Organizacyjnego Światowego Kongresu Górniczego; członkiem Komitetu

Górnictwa Polskiej Akademii Nauk; Rady Naukowej Głównego Instytutu Górnictwa oraz Rady Naukowej Centrum Elektryfikacji i Automatykacji Górnictwa EMAG. W 2005 roku został laureatem Nagrody im. Haliny Krahelskiej — przyznawanej za wybitne zasługi w dziedzinie ochrony pracy. W 2005 r., w uznaniu zasług dla rozwoju czeskiego górnictwa, otrzymał Medal Jerzego Agricolliego, nadawany przez ministra przemysłu i handlu Republiki Czeskiej.

Andrzej BUDZYK

Urodził się w 1951 r. w Warszawie. Z zawodu geolog, z zamiłowania dziennikarz, trener i wykładowca problematyki dialogu społecznego. Były doradca komendanta głównego Państwowej Straży Pożarnej, były asystent społeczny posłanki Ewy Tomaszewskiej, potem asystent społeczny posła Jana Olszewskiego, ekspert i konsultant w parlamencie i administracji rządowej, współorganizator Polskiego Stowarzyszenia Mediatorów. Od 1984 r. do dziś zatrudniony w Państwowym Instytucie Geologicznym. Recenzent literatury biznesowej i samokształceniowej. Ma ponad 25 lat praktyki w rokowaniach indywidualnych, grupowych i zbiorowych; obserwator i uczestnik działań lobbingsowych oraz ustawodawczych związków zawodowych, menedżerów i polityków. Uczestniczył w szkoleniach trenerów japońskich, kanadyjskich, angielskich, francuskich, holenderskich i szwedzkich. Recenzent bestsellerów Philipa Kotlera, Clausa Möllera, Stephena R. Coveya, Alla Riesa i Edwarda de Bono — podziela oraz upowszechnia ich podejście do zarządzania własnym życiem i pracą. Zwolennik rozwoju ludzkiego potencjału, samorozwoju — autoedukacji; popularyzator technik poprawy produktywności i jakości.

Michał GIENKA

Jest absolwentem Wydziału Geologii Uniwersytetu Warszawskiego, ze specjalnością geologia stratygraficzno-poszukiwawcza. W latach 1975–1990 pracował w Państwowym Instytucie Geologicznym, początkowo jako asystent, potem starszy asystent, a następnie kierownik Pracowni Geologii Złóż Kruszywa Naturalnego. W latach 1990–1998 pełnił funkcję wicedyrektora Departamentu Geologii w Ministerstwie Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa. Do zakresu jego obowiązków należały sprawy surowcowe i legislacyjne. W roku 1998 powrócił do pracy w Państwowym Instytucie Geologicznym jako główny specjalista w Zakładzie Geologii Gospodarczej. Od połowy lat 80. XX w. jest członkiem Komisji Zasobów Kopalni przy Ministrze Środowiska. Autor i współautor wielu publikacji z dziedziny geologii surowcowej i prawa geologicznego.

Prof. dr hab. Aleksander GUTERCH

Geofizyk, profesor zwyczajny w Instytucie Geofizyki Polskiej Akademii Nauk. Prowadzi studia w zakresie struktury i fizyki skorupy ziemskiej i dolnej litosfery metodami sejsmicznymi. Kierownik międzynarodowych projektów sejsmicznych POLONAISE'97, CELEBRATION 2000 i SUDETES 2003. Kierownik czterech ekspedycji geodynamicznych do Antarktyki Zachodniej oraz trzech ekspedycji w rejon archipelagu Svalbard. Członek rzeczywisty PAN, członek rzeczywisty Akademii Europejskiej w Londynie, członek korespondent Polskiej Akademii Umiejętności, członek zwyczajny Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Autor ponad 300 prac naukowych.

Aleksander KABZIŃSKI

Urodzony w 1945 r. w Rozprzy. Studia wyższe ze specjalizacją eksploatacja odkrywkowa złożył w Wydziale Górnictwa Akademii Górniczo-Hutniczej. W latach 1969–1980 pracował w Kopalni Kwarcytu i Dolomitu w Wiśniówce — od 1973 r. na stanowisku naczelnego inżyniera kopalni. W latach 1980–1990 kierował w Afryce robotami i zapleczem górnictwem budów eksportowych firmy *Dromex*. Był dyrektorem naczelnym Kieleckich Kopalni Kwarcytu i Dolomitu w Wiśniówce (1990–1995), a następnie dyrektorem firmy *Progress Eco* w Kielcach (1995–1998). Od roku 1996 współpracuje z firmą *Blastex-pol Sp. z o.o.* Współzałożyciel (1993), a od 1998 r. prezes Zarządu Polskiego Związku Pracodawców Producentów Kruszyw. Inicjator powołania Polskiego Forum Przemysłu Wydobywczego. Członek Komitetu Górnictwa PAN. Autor licznych publikacji w branżowych pismach specjalistycznych. Zasadniczym celem jego działania jest integracja polskiego środowiska producentów kruszyw.

Kajetan LIPIŃSKI

Wyższe studia ukończył na Wydziale Geologii Uniwersytetu Warszawskiego, uzyskując dyplom magistra geologii inżynierskiej i hydrogeologii. W latach 1965–1975 pracował w Gdańskim Przedsiębiorstwie Produkcji Kruszywa i Usług Geologicznych *Kruszgeo*. W latach 1975–2005 pracował w Urzędzie Wojewódzkim w Gdańsku jako geolog, a od 1982 r. jako główny geolog wojewódzki. Od stycznia 2006 r. jest geologiem wojewódzkim w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Pomorskiego. Przewodniczy Konwentowi Geologów Wojewódzkich przy Głównym Geologu Kraju.

Prof. dr hab. **Stanisław LORENC**

Absolwent studiów geologicznych na Uniwersytecie Wrocławskim, gdzie uzyskał też stopnie naukowe doktora (1973) i doktora habilitowanego (1982). Od 1989 r. pracuje na Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Tytuł naukowy profesora otrzymał w 1994 r. Zajmuje się petrografią skał osadowych. Badał m.in. utwory cechsztynu z monokliny przedsudeckiej oraz wapienie wojcieszowskie z

G. Kaczawskich. W ostatnich latach koncentruje się na badaniach współczesnych osadów oceanicznych. Jest autorem ponad 100 publikacji naukowych i wielu opracowań archiwalnych. Wypromował 7 doktorów i kilkudziesięciu magistrów geologii. Był dyrektorem Instytutu Nauk Geologicznych UW, Instytutu Geologii UAM oraz członkiem komitetów naukowych i redakcyjnych. Aktualnie jest rektorem UAM.

Mirosław MALISZEWSKI

Absolwent Uniwersytetu Wrocławskiego — magister geologii stratygraficzno-poszukiwawczej. W roku 1993 ukończył na Uniwersytecie Wrocławskim studia podyplomowe z zakresu ochrony i kształtowania środowiska. Pracował jako geolog kopalniany (1984–1988), dokumentator złóż węgla kamiennego i brunatnego (1988–1993) oraz kierownik Działu Marketingu i Organizacji Produkcji w PG we Wrocławiu *Proxima* S.A. (1994–2001). Od kilku lat uczestniczy w pracach Dolnośląskiego Konsorcjum Geośrodowiskowego LOGEC, zrzeszającego największe jednostki badawczo-rozwojowe i przedsiębiorstwa regionu. W 2004 r. przewodniczył jednej z grup roboczych opracowujących Dolnośląską Strategię Innowacji. Dyrektor ds. Produkcji i Marketingu w Przedsiębiorstwie Geologicznym we Wrocławiu *Proxima* S.A. Członek Rady Geologicznej od 29.07.2005 r.

Prof. AGH, dr hab. inż. **Jacek MATYSZKIEWICZ**

Studia na Wydziale Geologiczno-Poszukiwawczym Akademii Górniczo-Hutniczej ukończył w 1983 r., uzyskując Medal im. St. Staszica dla Najlepszego Absolwenta w roku akademickim 1982/1983. Doktorat z nauk przyrodniczych (AGH) obronił z wyróżnieniem w 1990 r., a habilitację (AGH) w 1998 r. Specjalizuje się w sedimentologii i diagenzie węglanów oraz utworów krzemionkowych, w szczególności utworów górnej jury Wyżyny Krakowsko-Wieluńskiej i Karpat. Współpracuje z niemieckimi ośrodkami naukowymi w Erlangen, Berlinie i Stuttgart, które poznał przebywając na stypendiach: Deutscher Akademischer Austauschdienst (1991–1992), Fundacji Volkswagena (1993–1994) i Fun-

dacji Humboldta (1996–1997). Ostatnio intensywnie współpracuje również z Uniwersytetem Cluj-Napoca (Rumunia). Na Wydziale Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska AGH jest od 1999 r. kierownikiem Zakładu Kartografii Geologicznej, a od 2006 r. Zakładu Analiz Środowiskowych i Kartografii. Wykłada i prowadzi praktyki terenowe. W latach 1999–2002 pełnił funkcję prodziekana, w okresie 2002–2005 był kierownikiem studiów doktoranckich, a od 2005 r. pełni funkcję dziekana. Jest członkiem Senatu AGH. Od 1983 r. członek Polskiego Towarzystwa Geologicznego; w latach 1999–2004 przewodniczący Oddziału Krakowskiego; w kadencjach 2003–2005 i 2005–2008 przewodniczący PTG. Od 2003 r. pełni funkcję przewodniczącego Komisji Nauk Geologicznych Oddziału Krakowskiego Polskiej Akademii Nauk, od 1999 r. jest członkiem Polskiego Komitetu International Geoscience Programme (wcześniej International Geological Correlation Programme).

dacji Humboldta (1996–1997). Ostatnio intensywnie współpracuje również z Uniwersytetem Cluj-Napoca (Rumunia). Na Wydziale Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska AGH jest od 1999 r. kierownikiem Zakładu Kartografii Geologicznej, a od 2006 r. Zakładu Analiz Środowiskowych i Kartografii. Wykłada i prowadzi praktyki terenowe. W latach 1999–2002 pełnił funkcję prodziekana, w okresie 2002–2005 był kierownikiem studiów doktoranckich, a od 2005 r. pełni funkcję dziekana. Jest członkiem Senatu AGH. Od 1983 r. członek Polskiego Towarzystwa Geologicznego; w latach 1999–2004 przewodniczący Oddziału Krakowskiego; w kadencjach 2003–2005 i 2005–2008 przewodniczący PTG. Od 2003 r. pełni funkcję przewodniczącego Komisji Nauk Geologicznych Oddziału Krakowskiego Polskiej Akademii Nauk, od 1999 r. jest członkiem Polskiego Komitetu International Geoscience Programme (wcześniej International Geological Correlation Programme).

Mateusz MROZ

W 1994 roku ukończył Wydział Geologii Uniwersytetu Warszawskiego — specjalizację ochrona środowiska. Jest też absolwentem Podyplomowego Studium Oceny i Wyceny Zasobów Naturalnych Środowiska, organizowanego przez Szkołę Główną Gospodarstwa Wiejskiego AR w Warszawie. Pracował w: Krajowym Zarządzie Parków Narodowych, Ministerstwie Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych

i Leśnictwa, Biurze Pełnomocnika Rządu ds. Konwencji Klimatycznej, a także w stacjach telewizyjnych: *TVP S.A.*, *RTL 7* i *Telewizji PULS (Familijna S.A.)*. Był członkiem rad nadzorczych: Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej we Wrocławiu, Zespołu Zbiorników Wodnych Czorsztyn–Niedzica–Sromowce Wyżne S.A. oraz Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Głogowie. Jest jednym z założycieli Ligi Republikańskiej (1993), a także członkiem założycielem Stowarzyszenia na rzecz Zrównoważonego Rozwoju.

Prof. dr hab. **Michał SACHANBIŃSKI**

Urodzony w 1939 r. w Szepitówce. Zajmuje się mineralogią, geochemią i gemmologią. Profesor zwyczajny Uniwersytetu Wrocławskiego. Kierownik Muzeum Mineralogicznego i Zakładu Gemmologii Instytutu Nauk Geologicznych UW. Od 2003 roku rektor Szkoły Wyższej Rzemiosł Artystycznych i Zarządzania we Wrocławiu. W latach 1984–1987 prorektor Uniwersytetu Wrocławskiego, w latach 1987–2001

dyrektor Instytutu Nauk Geologicznych UW. Jest członkiem: Komisji Muzealnej Międzynarodowej Asocjacji Mineralogicznej (IMA), Polskiego Towarzystwa Mineralogicznego (członek założyciel i członek ZG w latach 1981–2000), Polskiego Towarzystwa Gemmologicznego (od 1989 r. wiceprzewodniczący ZG), Komisji Nauk o Ziemi Oddziału Wrocławskiego PAN (przewodniczący od 1990 r.), Komitetu Nauk Mineralogicznych PAN (wiceprzewodniczący

1998–1990, członek prezydium od 1995 r.), Deutsche Gemmologische Gesellschaft (od 1985), Rady Naukowej Muzeum Ziemi PAN (od 1983), Komitetu Redakcyjnego *Przeglądu Geologicznego*. Był członkiem Rady Geologicznej przy MOŚNiL (1990–1992) i Państwowej Rady Ochrony Środowiska (1988–1992). W roku 2005 otrzymał godność honorowego członka Polskiego Towarzystwa Mineralogicznego. Jest autorem około 200 prac naukowych. Do jego osiągnięć naukowych należy między innymi: opisanie (wraz z A. Płatonowem, P. Wróblewskim i S. Ignatowem) nieznannej dotychczas w przyrodzie odmiany kwarcu — prasiolitu; odkrycie i udokumentowanie złoża agatów w Górach Kaczawskich oraz złoża wermikulitu i talku w Wirach (masyw Ślęzy); wynalezienie (z J. Chojcanem i M. Szuszkiewiczem) nowej metody badania mikrostruktury minerałów, opartej na zjawisku anihilacji pozytonów oraz stwierdzenie występowania platynowców i złota w zwietrzelinach niklonowych Dolnego Śląska. Obecnie wraz z zespołem pracuje nad zastosowaniem niszczących metod spektroskopowych do badań geologicznych.

Prof. dr hab. **Jan ŚRODOŃ**

Urodzony w 1947 r. Tytuł magistra otrzymał w 1970 r. (AGH); pracę doktorską obronił w 1975 r. (AGH), a habilitacyjną w 1986 r. (AGH). Tytuł naukowy profesora otrzymał w 1994 r. Od 1971 r. pracownik naukowy krakowskiego ośrodka Instytutu Nauk Geologicznych PAN; w latach 1992–1995 kierownik ośrodka krakowskiego; w latach 2001–2004 zastępca dyrektora Instytutu Nauk Geologicznych PAN ds. naukowych.

Pracował też w laboratoriach zagranicznych (5 lat w USA: Case Western Reserve University w Cleveland, USGS w Denver i Boulder, ChevronTexaco w Houston oraz 3 lata we Francji: INRA w Wersalu i CNRS w Strasburgu). Specjalizuje się w mineralogii i geologii iłów ze szczególnym uwzględnieniem grupy illitu i smektytu oraz w problematyce diagenety basenów sedymentacyjnych. Prowadzi prace metodyczne z zakresu rentgenograficznej identyfikacji minerałów mieszanopakietowych, rentenograficznych metod pomiaru grubości kryształitów minerałów ilastych, rengenograficznych metod analizy ilościowej składu mineralnego skał, interpretacji pomiarów wieku illitu metodą K-Ar. Prowadził też prace dotyczące charakterystyki chemicznej minerałów z grupy illitu i smektytu, mechanizmu illityzacji, wietrzenia minerałów grupy illitu i smektytu, studia historii diagenety w Karpatach i basenie bałtyckim oraz historii przeobrażeń hydrotermalnych kaldery Silverton w

Colorado. Członek rad redakcyjnych międzynarodowych czasopism poświęconych badaniom iłów — *Clay Minerals* i *Clays and Clay Minerals* (do 1998 r.) — członek honorowy Czeskiej i Słowackiej Grupy Ilastej, laureat Jackson Award Towarzystwa Badań Iłów (USA) oraz Hoffman Award Europejskiej Asocjacji Badań Iłów (ECGA), wiceprezydent zagraniczny Francuskiego Towarzystwa Mineralogów i Krystalografów (1992), od 2003 r. prezydent ECGA.

Janusz SWADOWSKI

W 1963 r. ukończył Wydział Geologiczno-Poszukiwawczy Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie — specjalizacja: geologia złóż węgla. W latach 1963–1977 pracował w Dziale Dokumentacji Złóż Przedsiębiorstwa Geologicznego w Katowicach (jako geolog) oraz w Kopalni Węgla Kamiennego *Murcki* w Katowicach-Murckach (jako geolog górniczy). Od 1979 r. pracuje w administracji centralnej, aktualnie jako radca ministra w Departamencie Restrukturyzacji Przemysłu Ministerstwa Gospodarki. W latach 1977–1979 oraz 1986–1987 brał udział w pracach geologicznych przy poszukiwaniu złóż węgla kamiennego w Algierii.

Dr Michał Marcin ŻYWIECKI

Ukończył VI Liceum Ogólnokształcące im. T. Reytana w Warszawie. Studia magisterskie odbył w zakresie geologii stratygraficzno-poszukiwawczej na Wydziale Geologii Uniwersytetu Warszawskiego. Na tej samej *Alma Mater* obronił doktorat z dziedziny geologii naftowej i geochemii. Odbył staż Programu Tempus PHARE w Scottish Universities Research and Reactor Centre w Glasgow (Szkocja). Jest pełnomocnikiem dziekana Wydziału Geologii Uniwersytetu Warszawskiego ds. współpracy z przemysłem. Założył i prowadzi firmę *OG Petroleum Consulting*, świadczącą usługi w zakresie prac badawczo-rozwojowych w dziedzinie nauk o Ziemi. Współpracuje z wieloma instytucjami badawczymi, uczelniami i firmami komercyjnymi na terenie Europy, zajmującymi się sedimentologią, geochemią, budownictwem, geologią i inżynierią naftową oraz inwestycjami w przemyśle naftowym. Jest członkiem następujących towarzystw naukowych: AAPG, IAS, PTG, SEPM i SPE.